

401. चिन्त शब्दस्य धातुः, प्रत्ययः अर्षश्च लिखत।

उ. चिन्त संज्ञाने धातोः च् प्रत्यये सति चिन्त शब्दः निष्पद्यते; यस्यार्थः भवति चत् - "संज्ञानमिति"।

402. वृत्ति शब्दस्य मूल धातुः, प्रत्ययः अर्षश्च स्पष्टयत।

उ. वृत्तु वर्तने धातोः च् प्रत्यये सति 'वृत्तिः' शब्दः निष्पद्यते; यस्यार्थः व्यवहारमिति (वर्तनकरता)।

403. चिन्त शब्दं विस्तरेण स्पष्टीकुरुत।

उ. चिन्तस्य व्यवहार एव वृत्तिः इत्युच्यते, वृत्तिर्ना एव चिन्तः ज्ञानं ज्ञप्तेति। यद् ज्ञानं इन्द्रियाणां माध्यमेन विद्यमानं एकीभूता बुद्धिः ज्ञानं गृह्णाति। मनः तस्य ज्ञानस्य प्रस्तुतीकरणं करोति 'एवं प्रकारेण चिन्तः इन्द्रियैः विषयान् गृह्णाति एवं चिन्तमिदं चञ्चलः नित्यपरिवर्तनशीलः वर्तते। यस्मिन् वृत्तना इत्यर्थः उत्पद्यते इति। वृत्तं वस्तुं आकुमुः शब्दः चिन्तस्य विषयेभ्यः संबंधकारणतः चत् परिणामोत्पद्यते ताः वृत्तयः इत्युच्यते।

404. कर्म शब्दस्य मूल धातुः, प्रत्ययः अर्षश्च स्पष्टयत।

उ.

405. कर्मस्य व्यवस्थापना किम् अस्ति?

उ. कर्म नाम क्रिया अर्थात् किमपि कार्यकरणमेव कर्म इत्येते। अत्रापि क्रिया, कृत्य इति कार्ये तदेव कर्म इत्येते चत् तस्य कर्तुः संकल्प भावविचारः स्यात् यतोऽपि एतादृशः अज्ञानक्रियायाः मूलं (बीज) कर्तुः चिन्ति आकृष्टं न भवति तस्य कौडीपि फलं न भवति। यथा निश्वासयोगे पिपीपिकायाः मरणं, उदरे प्राचनक्रिया; एतत् कर्म नास्ति अपितु क्रिया अस्ति। अतः कौडीपि क्रिया, अकार्ये उत्तं कृत्य तदेव कर्म भावितुं शक्नोति यथा तासु क्रियासु कार्येषु च संकल्प भावना, विचारः तत्र स्यात् इति।

406. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं कर्मयोगस्य परिभाषां लिखत।

उ. " बुद्धियुक्तो योऽयं योगः कर्मसु कौशलम् ॥ (2/50) अर्थात् समबुद्धिपुद्गलः पुण्यं पापञ्च अस्मिन्नेव लोके लजति अर्थात् तेषु मुखौ भवति; अतः त्वं समत्वरूपयोगे भव। समत्वरूपयोगः एव कर्मसु कौशलता

जास्ति अर्थात् पुमबन्धनात् मुक्तोपायः कर्तते।

407. वैदिक साहित्येषु कर्मणः कतिभेदाः वर्णितास्सन्ति ?

उ. द्वा (2) । विहितकर्मः निषिद्धकर्मश्च इति ।

408. विहितकर्मणः कतिभेदास्सन्ति ?

उ. चत्वारि । क नित्यकर्म ख नैमित्तिककर्म ग काम्यकर्म
घ प्रायश्चित्तकर्मश्च इति ।

409. किं नित्यकर्मः जास्ति ?

उ. नित्यकर्मः - यः मनुष्यः दिनिकजीवने कर्माणि कुरोति तद् नित्यकर्मः
उच्यते; यथा - दिनचर्यायाः शौचादि, शौचनादि, झाजीविष्णु-श्रमः,
अध्यापन-अध्यापनकार्यादि इति ।

410. नैमित्तिककर्म स्पष्टयत ।

उ. एतादृशः कर्मः यः धर्मशास्त्रं, नीतिशास्त्रं इत्यादिनां निर्देशानुसारम्
क्रियते; अर्थात् यः कर्मः निमित्तं स्वीकृत्य क्रियते तद् नैमित्तिकं कर्म
उच्यते । यथा - शिशोः जागरणं, शिशोरम्भारत्वं विद्यारम्भसंस्कारः
विवाहसंस्कारः, अन्त्येष्टि संस्कारादयः कर्मः नैमित्तिकं कर्म
उच्यते ।

411. काम्यकर्मः नाम किम् ?

उ. यः कर्मः स्नेहापूर्वकं, वासनायै क्रियते तत् कर्मः काम्यकर्मः
उच्यते ।

412. प्रायश्चित्तकर्मणः अभिप्रायं किमासि ?

उ. यः कर्मः प्रायश्चित्तार्थं क्रियते अर्थात् अस्माभिः पूर्वं किमपि दुरिः
दौषः, पापम् इत्यादिनां ह्ये शमनार्थं यानि कर्माणि क्रियन्ते तानि कर्माणि
प्रायश्चित्तकर्माणि उच्यन्ते । अथा - उपवास, तपः, साधना, मीनं, तितिक्षा
-वान्हायनप्रतादयः प्रायश्चित्तकर्माणि भवन्ति ।

413. निषिद्धकर्मः नाम किम् ?

उ. यः व्यक्तिः वासनायाः पूर्वकं शास्त्रविपरित (विद्वद्) कर्माणि कुरोति
तद् निषिद्धकर्मः उच्यते ।

414. उपनिषदाः मीमांसादर्शनानुसारं च कर्मणां भेदास्सन्ति ? लिखत ।

उ. त्रीणिकर्माणि । क संचितकर्मः ख द्विपलायकर्मः
ग प्रारब्धकर्मश्च इति ।

415. सञ्चितकर्मः नाग किम् ? लिखत ।
 उ. सञ्चितकर्मः पूर्वमेव अस्माभिः विहितं; यस्य मूलं च अस्माकं चित्ति अङ्कितोऽस्ति
 तत्सञ्चितकर्मोऽयम् । अस्माकं चित्ति पूर्वस्मिन् जातानि क्लेशानि
 अन्तर्गताः कर्मणिः सञ्चितकर्मरूपेण चित्ति तिष्ठति । निरमलाकं सञ्चितकर्मनाम्
 आण्डागारः वर्तते । येषां कर्मणां प्राप्तिः - - - - - ।

416. क्रियमाणकर्मणः अङ्गिजयं किम् अस्ति ? स्पष्टयत ।
 उ. क्रियमाणकर्मणः अविष्यतकर्मणः अपि संज्ञा अस्ति । यत् कर्मः
 भविष्यत् काले कुरियते तथा च तेषां फलप्राप्तिरपि भविष्ये । अनागतकाले
 भविष्यति । अर्थात् यत् कर्मः वर्तमानसमये क्रियते तथा च तेषां फलप्राप्तिः
 आगामीसमये भविष्यति तानि सर्वाणि कर्माणि क्रियमाणकर्मणि भवति ।

417. प्रारब्धकर्म स्पष्टयत ।
 उ. सञ्चितकर्मः यदा परिष्करो भूत्वा अभिव्यक्तो भवति तत् प्रारब्धकर्मः
 उच्यते । प्रारब्धकर्मणः मूलं (बीज) अस्माकं चित्ति संस्काराणां रूपेण
 च सञ्चितो भवति । एतादृशः कर्मः एकस्मिन् समये परिपाकः भूत्वा
 प्रकटयति । यथा - सुखदुःखं, भाग्यं, अफलता-असफलता-च, लाभ-हानि
 इत्यादीनां कारणं प्रारब्धकर्मः एव भवति ।

418. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं कर्मणः गतिः किं उच्यते ?
 उ. " कर्मणो ह्यपि - - - - - गतना कर्मणो गतिः ॥ (4/27) अर्थात्
 कर्मणः स्वरूपं, अकर्मणः स्वरूपं तथा च विकर्मणः स्वरूपमपि ज्ञातव्यम्
 यतोहि कर्मणा गतिः गतना वर्तते ।

419. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं कर्मणः छति भेदास्सन्ति ?
 उ. त्रयः । ॐ सकामकर्मः ॐ निष्कामकर्मः ॐ यज्ञकर्मः ।

420. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं अकर्मः किं भवति ?
 उ. एतादृशः कर्मः यत् अनासक्तभावैः क्रियते चेनाभ्यासेन अन्तःकरणे
 किमपि संस्काराः न भवन्ति तद् अकर्मः भवति । अस्मिन् शास्त्रविहित
 कर्मः, शास्त्रविरुद्धकर्मश्च अपि भवति ।

421. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं विकर्मः किम् उच्यते ?
 उ. शास्त्रं अनुषङ्गधर्मविरुद्धं च कर्मः विकर्मः उच्यते । एतादृशाः कर्मः
 स्वार्थसिद्धयर्थं वासनायाः पूर्त्यर्थं च क्रियते । पापकर्मः एव विकर्मः भवति ।

422. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं कर्मः उच्यते ? लिखत ।
 उ. वेद, शास्त्रं तथाच गद्यपुरुषाणां निर्दिशानुसारं यानि मनव्योचित-
 कर्माणि क्रियन्ते तानि कर्माणि एव कर्मः उच्यते । अर्थात् मानवैः
 विहितं कर्मः एव कर्मः भवति । एतानि कर्माणि एव योगसाधनभा-
 वः कर्मयोगे परिवर्त्यते ।

423. त्रिशिषिब्राह्मणोपनिषदानुसारं कर्मयोगस्य परिभाषां लिखत ।
 उ. " कर्म कर्तव्यमेव विहितमेव कर्मसु ।
 बन्धनं मनसो नित्यं कर्मयोगः यः उच्यते ॥ अर्थात् विहितकर्मसु
 लुहेः भावः एव कर्तव्यकर्मः भवति ; मनसः एतद् बन्धनमेव कर्मयोगः
 इत्युच्यते ।

424. स्वामी विवेकानन्दस्य मतानुसारं कर्मयोगस्य परिभाषा किमस्ति ? लिखत ।
 उ.

425. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं सकामकर्मः किम् अस्ति ?
 उ.

426. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं त्रिविधकर्मः उच्यते ? लिखत ।
 उ.

427. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं कुरुः शत्रु-कर्मः भवति ? स्पष्टीकृतम् ।
 उ.

428. पातञ्जलयोगसूत्रानुसारं कर्मः कतिविधं ; सूत्रेण सह स्पष्टीकृतम् ।
 उ. चतुर्विधं । ① शुक्लकर्मः ② कृष्णकर्मः ③ शुक्लकृष्णकर्म
 ④ अशुक्ल-अकृष्णकर्म इति ।

" अशुक्लकृष्णं योगिगणैर्विद्यमितीश्वरम् " (पा.पो. सू. 4/7) अर्थात् योगीनाम्
 कर्मः अशुक्लः अकृष्णश्च भवति तथाच अन्येषां त्रिविधं भवति यत्

- ① शुक्लकर्मः → सुखकर्म, पुण्यकर्म वा । एतत् कर्म शास्त्रानुकूलं भवति ।
- ② कृष्णकर्म → पापकर्म इति । शास्त्रविद्वहं कर्म कृष्णकर्म भवति ।
- ③ शुक्लकृष्णकर्म → मिश्रितकर्मः अर्थात् पुण्यकर्म पापकर्मः सहैव भवति ;
 तत् शुक्लकृष्णकर्मः उच्यते एतानि कर्माणि सामान्यतया
- ④ अशुक्ल अकृष्णकर्म → पापपुण्यकर्मभ्यः शिन्त कर्माणि अशुक्ल-अकृष्णकर्म
 अशुक्लकृष्णकर्माणि भवन्ति । एतानि कर्माणि योगीजनाः कुर्वन्ति ।

429. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं कर्मयोगस्य प्रमुखाः परिभाषाः वर्णयन्तु ।

उ. ७ कर्मणः फलेच्छा भगवः, निरन्तरं स्वर्गणः पालनं कर्मयोगः भवति।

८ आत्मलोकक्याणां स्वार्थं परित्यज्य कर्तव्यं कर्म कर्मयोगः इति।

९ मृत्युः जप-पराजयः लाभ-हानि इत्यादीन् दृष्टान् परिहृयान् परिहृयान् पूर्वकर्म
नित्यकर्मकरणमेव कर्मयोगः उच्यते।

१० कर्मयोगीनां कर्म सर्वैव विहितं, निष्काम अदृष्टारहितं - य भवति।

430. पातञ्जलयोगसूत्रानुसारं चतुर्षु कर्मषु कः श्रेष्ठः पुनः भक्तिः ?

उ. 'अशुक्रादृष्टं कर्म'

431. श्रीमद्भगवद्गीतायां गुणान् आधारीकृत्य कर्म कर्मणः त्रिधा विभाजनं
कृतम् ?

उ. त्रिधा विभज्यते। अस्व, रजस तथा तामसिकं कर्म इति।

432. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं अस्वकर्म नाम किम् ?

उ. "नियतं सङ्गं यत्तत्स्वानिष्कमुच्यते ॥" (18/23) अर्थात् यत्
कर्म शास्त्रविधिना कृतं, कर्तृपिन इत्यस्य अभावः स्यात् तथा यत्सुखं
फलाशंसा-रहितं, आगच्छिषं विद्यय कृतं तत् स्वात्किष्कमुच्यते।

433. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं राजसकर्मः उच्यते ?

उ. "यत्कृच्छमेप्सुना तद्भयस्यमुदहतम् ॥" (18/24) अर्थात्
यत्कर्म बहुपक्षिणमुत्प्रेष्य भोगान् इच्छुः पुनः भोगांशुः पुनः
अदृष्ट अदृष्टारयुजा पुनः यत्कर्म त्रिपते तद् राजसकर्म उच्यते।

434. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं तामसकर्मणः परिभाषा किं भवति ?

उ. "अनुबन्धं ज्ञयं यत्तत्तामसमुच्यते ॥" (18/25) अर्थात्
यत्कर्म परिणामं, हिंसा, आगर्ष्यं च अविचार्य केवलम् इरागात्
आरभ्यते तत् तामसकर्म उच्यते।

435. श्रीमद्भगवद्गीतानुसारं निष्कामकर्मयोगी उच्यते ? लिखतु।

उ. गीतायाः कर्मयोगी कृतम् आलम्बितं च त्यज्यां भगवद्गीतानुसारं भगवत्
भगवत्स्यः समत्वबुद्ध्या, शास्त्रविहितकर्तव्यकर्म कुर्वन् भगवद्भक्तिं करोति।

सः निष्काम कर्मयोगी उच्यते। (गीतायां निम्न अध्यायस्य श्लोकेषु निष्काम

कर्मयोगीनां वर्णनं उपपत्ते यत्त -> 2/47 तः 5/पर्यन्तं, 3/7, 19, 30 ; 4/14 ;

5/10 ; 6/10 ; 8/7 ; 9/27-28 , 12/8 ; 10/11 ; 18/6, 9, 45, 46, 47 इत्याद्युः)

५३६. हठयोगप्रदीपिडनुसारं योगसाधनायां ^{ज्ञाने} साधकतत्त्वानि भवन्ति १ वर्णयत। ⑥

उ. "अत्याहारः प्रयासश्च प्रजल्पो नियमग्रहः।

जनसङ्गश्च लौल्यं च षड्भिर्भोगो विनश्यति ॥ (१/१५) अर्थात्

अत्याहारः, प्रयासः, प्रजल्पः, नियमग्रहः, जनसङ्ग लौल्यं च।

① अत्याहारः → अत्यधिकं भोजनम्।

② प्रयासः → अत्यधिकं परिक्रमं मनसा, वचसा, कर्मेण च।

③ प्रजल्पं → प्रजल्पं नाम प्रलपनम्, अत्यधिकं भाषणम्।

④ नियमग्रहः → नियमपालनेन दुराग्रहः इति; यथा - शीतलजलेन स्नानम्, प्रातःकालेन स्नानं, भोजने उत्तं चादौरे फलम् अथवा अन्नम् एकस्यैव ग्रहणम् इत्यादयः नियमानां पालने आग्रहः एव नियमग्रहः इति उच्यते।

⑤ जनसङ्गः → अत्यधिकं जनानां सङ्ग इति। एतेन हठयोगीनां चित्ते कामं, क्रोधं, रागं, द्वेषः, लालसा, मोहः अहङ्कारश्चेत्यादीनां विडोरेभ्यः साधनायाम् उत्पन्नाः विघ्नाः इति।

⑥ लौल्यम् → इन्द्रियाणां चपलता इति। कशसु इन्द्रियेषु एकस्मिन्नापि उत्तं सर्वेषामपि चपलता कारणतः साधकस्य बुद्ध्याः मनसः च स्थिरता नष्टा भवति। अतः साधकः स्वयोगसाधनायां एतान् षड्साधक-कृत्यान् सर्वथा त्यागः करणीयः इति।

५३७. हठयोगप्रदीपिडनुसारं योगसाधनायां ज्ञानिसाधकतत्त्वानि भवन्ति १ वर्णयत।

उ. "उत्साहः साहसः धैर्यं तत्त्वज्ञानं निश्चयः।

जनसङ्गपरित्यागात्षड्भिर्भोगः षड्विद्व्यति ॥" (१/१६) अर्थात्

उत्साहः, साहसः, धैर्यं, तत्त्वज्ञानं, निश्चयं जनसङ्गपरित्यागः इति।

एतानि षड्साधकतत्त्वानि ज्ञानिः।

① उत्साहः → "अहं विषयान् प्रति शौचं गच्छन् चित्तं स्थापयामि एव" एतादृशं अद्वैतयुक्तं उद्यमम् 'उत्साहः' उच्यते।

② साहसः → कुस्यापि कार्यस्य विषये साधयताऽसाध्यतां विचार्य साध्यतां च ज्ञात्वा सहसा साधकस्य प्रवृत्तिः 'साहसः' उच्यते।

③ धैर्यं → 'एतद् कार्यं जीवने पूर्णं भविष्यति एव' एतादृशी दृढभावना एव 'धैर्यम्' उच्यते।

④ तत्त्वज्ञानम् → "अयं सर्व सांसारिकं विषयभोगः असत् अस्ति तथा च एकमात्रं ब्रह्म एव सत्यं वर्तते।" साधकस्य एतादृशं ज्ञानं एव "तत्त्वज्ञानम्" उच्यते।

① निश्चयः → सम्बद्धशास्त्रे, गुणपदेशे वाच्येषु श्रद्धा, विश्वासः स्थापयन्
कार्यस्य शुभारम्भः कुर्यात् इति उच्यते।

② जनसङ्गपरित्यागः → योगशास्त्रे प्रतिपादितसिद्धान्तानां विद्वद्धं चे विचारः
अनाचारी दुष्टजनानां स्वज्ञस्य परित्यागः एव
"जनसङ्गपरित्यागः" इत्युच्यते।

अतः शास्त्रकाराः कथ्येत् यत् एतेषां षड्गुणानाम् अन्वयेन
साध्यः निश्चयेन योगसाधनायां साफल्यं प्राप्नोति इति।

438. महर्षिपतञ्जलेः अन्यानि छानि नामानि सन्ति ? लिखत।

उ. विश्विन्नेषु प्राचीनग्रन्थेषु महर्षिपतञ्जलेः नामानि उक्तानि सन्ति यत्-

गोनदीयः, गोविन्दपुत्र, नामनाथ, इक्षितपति, षण्णित्त, शैलराजः, शैलघाटि, चूर्णिकारः

पदकारश्च इत्यादयः।

कति

439. महर्षिपतञ्जलिना विरचितग्रन्थाः वर्तमाने उपलब्धाः सन्ति ?

उ. त्रयः ① सामवेदीयनिदानसूत्रं ② योगसूत्रं ③ महाभाष्यम्।

440. महर्षिपतञ्जलेः जन्म कुत्र अभवत् तथा च अन्ते कुत्र निवासमकरोत् ?

उ. महर्षिपतञ्जलेः जन्म गोनारधे (गोनिया) अभवत्; अन्ते काश्मीरे स्थित
जागकूपे गत्वा निवासमकरोत्।

441. महर्षिपतञ्जलिः कस्य शिष्यः आसीत् ?

उ. महर्षिपाणिनेः।

442. महर्षिपतञ्जलिः कस्य राज्ञः शासनकाले जन्मोत्सीत् ?

उ. स्वम्भवतः राज्ञः पुष्यमित्रशुंग (135-142 ई.पू.) इति।

443. महर्षिपतञ्जलिः कस्य सिद्धान्तस्य प्रतिपादनं कृतवान् ?

उ. त्रेतवादस्य - जीव, उच्छ्रितः ईश्वरश्च।

444. 'ज्ञान'शब्दस्य धातुः उत्पद्यश्च लिखत।

उ.

445. स्वामी विवेकानन्दस्य अनुसारं ज्ञानयोगस्य परिभाषा किमस्ति ?

उ. साध्यः अन्धविश्वासान्, दैहिकमग्नं च पातौकिडं सर्वसाधनानाम्
त्यागकरणाय तत्परो भवेत् तथा मोक्षप्राप्तये कृतनिश्चयः स्यात् यतोहि
ज्ञानेन विना मोक्षप्राप्तिः न भवति।

446. ज्ञानभोगीनः लक्षणं किम् ?

उ. ज्ञानभोगीनः लक्षणमस्ति यत् -

- सः ज्ञानम् अतिरिच्य किमपि न ईप्सति ।
- तस्य स्त्रीणि शिल्पिणि स्वनिपन्नेण भवति । सः शान्तभावेन सर्वान् उद्यान् स्वहते । यथा - मुक्ताकारो नग्नधूमो शम्पा उत्त राजप्रासोद निवासः ; सः समानदपेण सन्तुष्ये भवति ।
- सः दृढविश्वासं धारयति यत् ब्रह्मणः अतिरिक्तं किमपि नास्ति श्ति । सर्वं मिथ्या अस्ति ।
- तस्य मुद्रां प्रवलेच्छा भवति । सः प्रबल इच्छा-शक्त्या स्वमनसि उच्चतर वस्तुषु दृढविश्वासं धारयति ।

447. ज्ञानभोगसाधना कृति-चरणेषु विभाजिता अस्ति ?

उ. ३ । ॐ बहिर्ङ्गसाधनं ॐ अन्तरङ्गसाधनम् ।

448. बहिर्ङ्गसाधनस्य कृति-चरणानि सन्ति ?

उ. चत्वारि । ॐ विवेकः ॐ वैराग्यं ॐ पश्यन्तिः ॐ मुमुक्षुत्वम् श्ति ।

449. बहिर्ङ्गसाधनान्तर्गते 'विवेकेण' कः अभिप्रायः ?

उ. विवेकः -> विवेकः अर्थात् अदसत् ज्ञानमेव विवेकः । नित्यानित्यवस्तुनः अस्मिन् ज्ञानमेव विवेकः श्ति । उक्तमपि -

"नित्यवस्त्वेष्टं प्रथमं तदतिरिक्तं सर्वमनित्यम् ।

अप्रमेव नित्यानित्यवस्तु विवेकं तत्त्वावेद्य ॥" अर्थात् नित्यवस्तु

एवमात्रं प्रथमं एव अस्ति । ब्रह्मणः अतिरिक्तं सर्वं जगतः अनित्यं अशाश्वतम् च भक्ति एतादृशी विवेकदृष्टिः विवेकः उच्यते । सांख्यदर्शनानुसारं -

"क्लिष्टे ज्ञानान्तं मुक्तिः" अर्थात् ज्ञानेन विना मुक्तिः नास्ति । आत्मनः बन्धनकारणम् एव अविवेकः अस्ति । अप्रमर्शः अविद्या स्वर्गीकृतं यत् "पठारान्तरासम्भवाद-विवेक एव बन्धः" (सांख्यदर्शन 6/16) अर्थात् अन्य बन्धनकारणं किमपि नास्ति अतः अविवेक एव बन्धवत्स्य कारणम् अथगन्ताव्यम् ।

450. बहिर्ङ्गसाधनायाः अन्तर्गते 'वैराग्येण' क्षेत्राभिप्रायः ?

उ. वैराग्यं नाम इहलौकिक भोगैर्व्यथितः पारलौकिकं दिव्यस्वर्गीय सुखभोगाः क्षणञ्जुरं मत्वा तान् प्रति भोगेच्छायाः पूर्णतया परित्यागकरणम् श्ति । यथा - "इह स्वर्गभोगेषु इच्छाराहित्यम् ।"